

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ו. עין משפט
נר מצוה

יח א מיי פיי"ד מהל' שבת
הלכה טו סמג לאוין סה
טוש"ע א"ח סי' שמו סעיף
א:

י"ז ב מ"י שם הלכה א וסמג
שם טוש"ע א"ח סימן
שמה סעיף א:
ב ג מ"י שם טוש"ע שם

סעיף 3:
בא ד מיי' שם מוש"ע שם
סעיף 1:

בב ה מיי פ"א מהל' שבת
הלכה ז:
בג ו מיי פי"ד שם הל' ו

סמג שם טוש"ע א"ח
 סי' שמה סעיף יד:
 בד' ז' מ"י שם הל' יא' וסמג

שם טוש"ע א"ח סי'
שמו סעיף ב:
בה ח מ"י שם הלכה יג

טוש"ע שם סע"א:
בו ט מ"י פ"א מהלכות
עירובין הל' ה חמו

עשין דרבנן א' טוש"ע א"ח
ס' שמו סעיף א' וס' שמו
חז"ה א' :

בז' י מ"י פ"ז מהל' שבת
הלכה י סמג שם
ונוש"ן ח"ט ח"ז שם

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם כל היבא
כו' למעלה מי' פמור. עיין
לקמן קב ע"א מד"ה
והז"ל:

מוסף תוספות

[illegible]

יב נסים גאון

מתקוף לה רב פפא מניחא
 לרבנן דאמרו צידי רשות
 הריבס אל כרשות הרביס
 דאמו, לאל לה צידי
 דאמר כרשות הרביס דאמו
 מאי איכא למימר
 (פירוש) (לפולגותא דר')
 אליעזר דפרק כל גגות העיר
 עירובין פורק כל גגות העיר
 (דף צד) נתנ חצר שנפרצה
 ליהדי' המכניס ממוכה
 להי' או מרהי' לתוכה
 חייב דברי ר' אליעזר
 וחכמים אומרים ממוכה
 יהי' כרהי' דאמו, ורבנן

מִיָּדִי דְּהוּא **אֲמַעְבִּיר חֶפֶץ בְּרָהֱ**. ה"ל לַמִּנְקָט הַמְּוִזָּא לְדִאִירֵי זֵינָה
לְעִיל ^אדְּכַל כְּמָה דְּלֹא מִנַּח לִיה מִיפְסָטֵר אֲלֵא מִשּׁוּם דְּבִתְרָה דְּהִי
נִקְטָט מִעֲצִיר ^בנָקֵט לִיה נְמִי הַשְׁתָּא וּבְכַל עֵינֵי הָעֲבָרָה בְּרָהֱ קֹאמֵר:
הֵתָם כֹּף הִיכָא דְּמִנַּח לִיָּה מְקוֹם חֵיבּ הוּא. ^אוּמוּזָא וּמוּשִׁיט

ומעביר ד"א צר"ה דרך למעלה מי
הצ"צ אע"ג דאי הוה מנח ליה
למעלה מי פטור ה"מ מחמתו
במקום שמהלך מקום חיוב הוא אבל
סמיו הקרקע נמי מקום פטור הוא:
מירי דהוה אצדיר ר"ה. וא"ת מה
פשוט לו וימר דרך דלי ר"ה
מדרכ סמיו וי"ל דדרך בית שיש
לפניו דלדון וכן היה מסתמא במשכנ':
חיבא דאיכא חיפופי בו. ומימא

הוא לכ"ע מקום חיוב
פמטור הוא אלא מידי
דה"ר דרך צדי רה"ר
ליה אצדי רה"ר פמור
ה"ל ל"ש מתקיף לה
ראמרי צדי רה"ר לאו
אליעזר^ט (בן יעקב)
דמי מאי איכא למימר
איכא אימור דשמעת
דר צדי רה"ר כרה"ר
פי אבל היכא דאיכא
לכך להא דמיו^ז א"ר
בזורק תניא גמי הכי
דרך סטיו חייב אחד
^ה ואחד הזורק ואחד
מוציא והמכניס פמור
^ו ת"ר ד' רשויות
מלוות ומיהו פמור

ארבע רשויות לשבת. ק' לרש"י
ליתני ה' רשויות דהא
קרפף יותר מבית סלמים שלא הוקף
לדיקה^ט הווקף מר"ה למבוי או איפכא
חייב ואין מטלטלין בו אלא בד"א ו"ל
דהאיך רה"י גמור אלא לענין דאין
מטלטלין בו אלא בד"א עשאוה^ט
ככרמלית והרי כבר שנה רה"י
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חצר שלא
עירוב^ט : **ברמלית**. ^ט צירושלמי
צירש שבת תני ר' חייא כרמל כך
(ומלא)^ט לא לא ולא יבש אלא צינוני
ה"נ כרמלית אינו לא כרה"י ולא
כרה"י יתר על כן א"ר יהודה.
הכי מיתני^ט בצנופתא פרק ז' (ה"ט)
דעירובין אחד חלון שצין ב' חצרות
ואחד חלון שצין שני צמים ב' וגשרים
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין מחמיו
בשבת דברי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה ב' פירוש יתר על כן
צמים משני כדי ר"ה דלף על גבי
דליכא למימר פ' תקרה יורד
וקומם כמו בגשרים ונפשות ור"ה
מקורה דרישא אפ"ה נושא ונותן
באמצע דקסבר ר"י ב' מחילות
דאורי' כדאמרן צפ' כל גגות (עירובין
נב.) וא"ת אמאי לא מייית הכא ממני^ט

הרבים: וכללד שלא יעול כו'. דמזלזל באיקורי שבת כסתחלה לגרוס
מרה"י לרה"ר: משמשה שפי רשויות. פעמים שהיא משמשת
תא [ט.]: הרי זו רשום לעלמה. אע"פ שהיא רה"י כדאמרין לעיל
ת לטובה ולקמן [סס] מפרש טעמא: בשני לדי רה"ר. זו כנגד זו:

לחיי
לרה"ר ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימא בצידי רה"ר קמיפלגי דר' אליעזר סבר צ
סברי צידי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמו.

[illegible]

מִדִּי דְהוּה אַמַּעְבִּיר
אֶע"ג דַּכְּמָה דַּנְקִיט לִי
חַיִּיב ה"ג ל"ש מִי דְמִי
מִקּוּם חַיִּיב הוּא הַכָּא
פַּטּוּר הוּא אֵלָא מִיַּד
מִתְחַלֵּת ד' לִסּוּף ד' ה
לִּיה בְּתוּךְ ד' אֲמוּת פ
ד' אֲמוּת חַיִּיב ה"ג ל
דְּהָא גִבְרָא מִקּוּם פַּטּוּ
הוּא הַכָּא לִב"ע מִקּוּם
דְּהוּה אֲמוּצִיא מִרְה"י

דמהלך כעומד והא נח גופו בכרמלית:
ד' רשיות. כולהו מפרש ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה ו' ורחב ד' הוי
רה"י: פרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
מעיר ששם מתקבצין סמורה: ומבואשין.
של עיר רחבים ו' אמה: המפולשין.
משני ראשין: פלטיא: ענוש כרת.
גולה המרעה: ונסקל בהמרעה:
צנעה. שדות הרבה קנפיה"א בלע"ז:
איסטוונטי. שלפי הנחיות שיושבים
אדם סוחרים: והכרמלית. לקמיה"ט
ספרין אטו כל הני ים וצקעה לאו
היינו כרמלית דקתני תנא לעיל: אינן
לא כרשום היחיד. משום דלמיה
לרה"ר דלין להם מתינות: ולא
בכרה"ר. דלינן דומין לדגלי מדצר
דלאו להילוכא דרבים: עבדי: אין
מושאין וטומין כסוין. כלומר אין
מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום
דדומין לרה"י וגזרו בהן כגון אטו
רה"י: ואם הוואי והכנים פטור.
וחו היא כרמלית המורה למעלה:
חצר של רבים. שפתומין לחצר
במים רבים וחצר פתוחה לרה"ר וזני
הבמים יוצאים דרך החצר לרה"ר:
ומבואות שאינן מפולשין. שראשו
אחלה סתום ופתחו פתומין לו וזני

ההנהגות יוממן לך מבו נה"ר:
ועירבו. כל הצמים של עזר יחד צפת
יכולן לעיין המצוי אס עשרת המצוות
ההפצחות לו צידה: מוסרים. להכנים
והולואיז מן הצמים לחצר וכן מן
ההמצוות למצוי: לא עירבו אסורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחצר
לרשות לכולן וגמלא מוציא מרשות
לצדקה לארשות אס"פ שחיתים ר"ל עשות
אס"פ תורה להרחיק א"י שלא יוציא
ממרה"י לרה"ר. והך מילתא לאו
מחילוק ד' רשויות היא דצין עירבו
צין לא עירבו רה"י היא והמוציא
ממחורו לרה"ר חייב: אדם עומד על
האסקופה נוטל מעני העומד בחזק
ועונו לו כו'. זה מקום פטור שהחזק
למעלה שאינו חשוב רשות לעצמו

לפי שאינו רחב ד' דמפרש לקמן [פ] ובטל אלף רה"י ואלף רש"י והואלה מהר"י לרה"ר וגזירה דילמא אחי לאקלוי ולאפוקי להו צבחות כרה"י ופעמים כרה"י ולקמיה מפעם לה צבילה כולה שמה צבגור גבוי י' רחב ד' הוא רש"י רש"י צבני עשרה ואין מוילין מן

מסורת הש"ס

(א) עירוצין דר. כתובות לא;
(ב) [בעירוצין ובכתובות לא
זכר בן יעקב], (ג) [ליחא],
(ד) עירוצין לח, (ה) תוספתא
שבת פיק א, (ו) לקמן קח.
עירוצין ו. [יב]. כב. נט. לח.
(ז) [דף ד.], (ח) ס"א לפרטרי,
(ט) [דף י.], (י) [ועי' תוס'
עירוצין ש"ך ומהא],
(כ) [ז"ל ומל ד"ה העמיקו
הערוך ועי' מנחות סו].

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואחד המכנסים אחד המושיט ואחד הזורק כן עזאי: (ב) רש"י ד"ה אלדי רשות הרבים מה"י לנה"ר דרך צדי רה"ר כגון חצר: (ג) ד"ה לא עירבו וכו' לתורה להרחיק האדם מן העבירה שלא יזיל: (ד) תוס' ד"ה המושיט וכו' מדרך גדי לענין מוציא הי"ל לא נילף וכו' וי"ל לדון עזאי ומוציא דרך דמי:

לעזי רע"י

קנפני"א. ערבה, שדות.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ואמרי מדי דהה אמרתי
 דרך צדק וישותהומוותי תתם
 דן אצ'ר ע'ד מנה לא כ' כפיס
 בעיזי הו'ר' פטור, כ' כפיס
 לה הו'ר' חיוב, תתם ונא
 כ' הווא אדמו'ר' תתם ונא
 שוה עיזי הו'ר' חפופי,
 כ' אבנס יוצא' מ' דקור
 כזיוס כ'ר' שלא יחופו
 ויחכנו המהות ובנ' אדמו'
 עוברם ויחכנו אדמו'ר' בקר
 ויהסחה, אדפולו כ'ר'
 אלעור דאמרי עיזי הו'ר'
 כ'ר'ו'ר' הן, תתם אדאמ'
 חפופי דב'י הו'ר' אל יתנ
 כ'ר'ו'ר' כ'ר' עזאי יתנ
 מודו כ'ר' נעזי שוהורק
 מחות לפליט' דר' סיו
 חפופי, תתם מ' הכי תתם
 הוורק וואד המשיט' וואד
 המצוי' אדמו'ר' תתם
 מחות לפליט' דר' סיו
 חפופי, כ'ר' עזאי אדמו'ר' המשיט'
 והבנס עיזי המשיט'
 הוורק חפופי, מ'ט' לא
 אדמו'ר' קלדוט כ'ר'
 ויהסחה, מ'ר' ד' רביות

לשבת, רה"י ורה"ר כרמלית
טפחים ורחב ד', וכן גדר גבוה